

28 เมษายน วันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

67 ปี

ข่าวประชาสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000

ภายใน 15666 โทรศัพท์/โทรสาร 02-259-6172

จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที 4 เดือนตุลาคม พ.ศ.2559 หน้า 5

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

สลับ พิเศษ

เป็นที่ทราบกันดี นอกจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 โปรดการเสด็จเยี่ยมเยียนพสกนิกรตามท้องถิ่นต่างๆอย่างไม่ถือพระองค์ หรือทรงเป็นกันเองกับพสกนิกรทุกหมู่เหล่า พระองค์ยังมีพระราชอารมณ์ขันอย่างหลากหลายจนคาดไม่ถึง...

เรื่องราวเหล่านี้รวบรวมมาจากผู้ซึ่งมีโอกาสได้ตามเสด็จฯ หรือเข้าเฝ้าฯ ใกล้ชิดแทนเบื้องพระยุคลบาท อาทิ ท่านผู้หญิงบุตรี วีระไวทยะ อดีตทรงราชเสวติการ อาจารย์วิไลสมณีรัต นักเขียนสารคดีชื่อดังของเมืองไทย ม.ล.ปิ่นมาลากุล นักการศึกษาผู้ยิ่งใหญ่ อดีต ร.ม.ว. ศึกษาธิการ และท่านอื่นๆอีกหลายท่าน

มีอยู่ครั้งหนึ่ง เล่ากันว่า ด้วยพระบุญญาธิการและพระบารมีในพระองค์มีมากเกิน จนบางครั้งผู้ที่ได้เข้าเฝ้าฯ ใกล้ชิดเบื้องพระยุคลบาท ไม่อาจจะรับอาภักดิ์ปฏิบัติตนได้ ประหม่ายามที่ต้องกราบบังคมทูล แม้จะได้ชักซ้อมมาแล้วเป็นอย่างดีหลายเที่ยวก็ตาม แต่พอถึงเวลาจริงก็เกิดความคิดพลาดขึ้นจนได้

เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อหลายปีก่อนมีนายทหารระดับสูงผู้หนึ่งได้กราบบังคมทูลถวายรายงานว่า

“ขอเดชะ ฝ่าละอองธุลีพระบาท ปกเกล้าปกกระหม่อม ข้าพระพุทธเจ้า พลตรีภูมิพลอดุลยเดช ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต กราบบังคมทูลรายงาน...”

เมื่อทรงได้อ่านเช่นนั้น ทรงแย้มพระสรวลเล็กน้อย และตรัสอย่างมีพระราชอารมณ์ขันว่า

“เออ ดี เราเชื่อเดียวกัน...”

ครั้งหนึ่งในหลวงรัชกาลที่ 9 มีพระชนมพรรษาครบ 6 รอบ หรือ 72 พรรษา ได้มีการผลิตเหรียญที่ระลึกออกมาหลายรุ่น ขณะนั้นตัวแทนจำหน่ายนาฬิกาหุ่ยยี่ห้อหนึ่ง ได้ยื่นเรื่องผ่านสำนักพระราชเสวติการ เพื่อขอพระบรมราชานุญาตจัดทำนาฬิการุ่นพิเศษผลิตจำนวนจำกัด (Limited Edition) โดยัญเชิญพระบรมฉายาลักษณ์ของพระองค์ท่านไปประดับบนหน้าปัดนาฬิกา

เมื่อความดังกล่าวทราบถึงพระองค์ท่าน พระองค์ตรัสกับเจ้าหน้าที่ว่า

“ไปบอกเถิดว่า เราไม่มีซิกก็ เมาส์” (ทรงหมายถึง ตัวละครการ์ตูนดัง เป็นหนูสีเทา สวมกางเกงยีนส์สีแดง มีลูกกลมมองโลกในแง่ดี มีความกระตือรือร้น ต่อมตัว เรียบง่าย ชื่อสัตว์ ฮอบบ์ร็อก

ดูทานว่า “Gosh” หรือบางครั้งก็ “Oh boy!” เป็นตัวการ์ตูนที่ครองใจเด็กทั่วโลก)

อีกครั้งหนึ่ง...มีช่างเข้าเฝ้าฯ เฝ้าฯ ในวัง ขณะช่างผู้หนึ่งกำลังยืนบนบันไดหับ โดยที่ส่วนหัวของขาห้อยอยู่ใต้ฝ่ามีผู้ช่วยช่างอีกคนคอยจับยึดบันไดหับไว้ข้างบนมั้ง ไม่ให้เลื่อนไปมาอยู่ด้านล่างพอดีในหลวงรัชกาลที่ 9 เสด็จฯ ยังบริเวณดังกล่าว...เมื่อผู้ช่วยช่างที่อยู่ด้านล่างเห็นพระองค์ จึงรีบปล่อยมือจากบันได แล้วก้มลงกราบ โดยสัญชาตญาณ...ขณะที่ช่างซึ่งกำลังทำฝ่าเฝ้าฯ อยู่ด้านบน มองไม่เห็นว่ามีอะไรขึ้นที่ด้านล่าง จึงร้องบอกไปว่า

หลังจากที่ช่างผู้หนึ่งทำฝ่าเฝ้าฯ เสร็จ เมื่อเขาก้าวลงจากบันได...พอเห็นว่าในหลวงรัชกาลที่ 9 ทรงเป็นผู้จับบันไดให้ เท่านั้นเอง...ถึงกับเข่าอ่อน...แทบจะร่วงลงมาจากบันได เขารีบลงมาทูลกราบพระองค์ แต่แทนที่พระองค์จะถือสา ทรงตรัสว่า “แทนทีนะ ที่ผมว่าใช้ได้แถมยังจะปรับตำแหน่งให้เป็นช่างอีกด้วย”

พระราชอารมณ์ขันในหลวงรัชกาลที่ 9

“เฮ้ยๆ จับตึกหน่อยสิ อย่าให้แก๊ง”

ด้วยความที่ไม่ถือพระองค์ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงเข้าไปจับบันไดให้ช่างผู้หนึ่งแทน ท่านผู้นั้นเอง ช่างผู้หนึ่งจึงได้บอกกับผู้ช่วยของเขาว่า

“ไอ้ต๊ายยเสร็จจากงานนี่จะให้ป็นช่างจริง”(สงสัยผู้ช่วยช่าง น่าจะเพิ่งทำงาน ยังไม่ผ่านโปร)

หลังจากที่ช่างผู้นั้นทำฝ้าเพดานเสร็จ เมื่อเขาก้าวลงจาก บันได...พอเห็นว่า ในหลวงรัชกาลที่ 9 ทรงเป็นผู้จับบันไดให้ เท่านั้นเอง...ถึงกับเจ้าอ่อน...แทบจะร่วงลงมาจากบันไดเขารีบลง มาทักกราบพระองค์

แต่แทนที่พระองค์จะถือสา พระองค์ตรัสว่า

“แหมดีนะ ที่ชมว่าใช้ได้ แถมยังจะปรับตำแหน่งให้เป็น ช่างอีกด้วย”

เรื่องถัดมา มีอยู่ปีหนึ่งที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร หลังจากที่ในหลวงรัชกาลที่ 9 พระราชทานปริญญาบัตร เสร็จ มีพระราชดำรัสกับ ม.ล.ปิ่น มาลากุล ว่า

“วันนี้ฉันได้ให้ปริญญาบัตรไปกี่กิโล”

ม.ล.ปิ่นอีกอึก จนด้วยเกล้าฯ ตอบไม่ถูก เพราะไม่ได้ให้ปลัด กระทรวง หรืออธิการบดีซึ่งนำหน้านักปริญญาบัตรทั้งหมดเอาไว้ก่อน

แต่ปีต่อมาในโอกาสเดียวกัน อธิการบดีของมหาวิทยาลัยได้ เตรียมพร้อมซึ่งนำหน้าใบปริญญาบัตรทั้งหมดเอาไว้เรียบร้อย ล่วงหน้า คราวนี้ ม.ล.ปิ่นจึงกราบบังคมทูลเสียงดังว่า

“วันนี้ได้ทรงโปรดเกล้าฯพระราชทานปริญญาบัตรไปทั้งหมด 230 กิโลกรัมพระเจ้าข้า”

ทันใดนั้นเอง มีพระราชดำรัสถาม ม.ล.ปิ่นกลับไปว่า

“ฉันจะต้องได้อาหารสักกี่แคลอรี จึงจะพอชดเชยกับแรงงาน ที่เสียไป” ทำเอา ม.ล.ปิ่นจนด้วยเกล้าฯอีกหน ต้องกลับไปทำ การบ้านใหม่อีกรอบในปีการศึกษาหน้า!!!

เรื่องถัดมา ชื่อเรื่อง “แขนตกสะพาน” ครั้งหนึ่งพระองค์ท่าน เสด็จพระราชดำเนินไปยัง จ.สกลนคร เพื่อเยี่ยมเยียนชาวบ้าน ขณะนั้นมีชายแขนเจ็บเข้าเฝ้าผู้หนึ่งไปเข้าเฝ้าฯ จึงทรงรับสั่งถาม ชายผู้นั้นว่า “แขนเจ็บ ไปโดนอะไรมา”

ชายผู้นั้นตอบว่า “ตกสะพานพะยะค่ะ” จึงทรงรับสั่งกลับไป อีกว่า “แล้วแขนอีกข้างนี่ล่ะ”

ชายผู้นั้นตอบกลับอย่างใสชื่อว่า “แขนข้างนี้ไม่ได้ตกลงไป ด้วยพะยะค่ะ ตกข้างเดียว”

ได้ฟังเช่นนั้น...ทรงยิ้มพระสรวล...

อีกเหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อปี 2513 วันหนึ่งพระองค์เสด็จฯไปยัง หมู่บ้านท้ายดอยจอมทวด อ.พร้าว จ.เชียงใหม่ ผู้ใหญ่บ้าน ชาวเขาเผ่าลีซอผู้หนึ่งกราบบังคมทูลชวนให้พระองค์เสด็จฯขึ้นไป “แอ้วบ้านเฮา” พระองค์ก็เสด็จตามขึ้นไปบนบ้าน ซึ่งทำด้วยไม้ไผ่ และมุงหญ้าแฝกอย่างไม่ถือพระองค์

เจ้าของบ้านนำที่นอนมาปูให้พระองค์ประทับ จากนั้นริน เหล้าทำเองเทใส่ถ้วยที่คงไม่ค่อยจะได้ล้าง จึงมีคราบดำๆจับอยู่

ทางผู้ติดตามเสด็จรู้สึกเป็นห่วงพระพลานามัยของพระองค์ ท่านเพราะปกติไม่ทรงใช้ถ้วยที่มีคราบ จึงกระซิบทูลว่า ควรจะทรง แยกทำถ้วยแล้วส่งถ้วยมาพระราชทาน ผู้ติดตามจะจัดการเอง

แต่เหนือความคาดหมาย กลับเสวยด้วยพระองค์เอง รวดเดียว เกลี้ยงถ้วย จากนั้นจึงรับสั่งว่า “ไม่เป็นไร แอลกอฮอล์เข้มข้น เชื้อโรคตายหมด”

สมเป็นราชันย์แห่งพระราชอาชวีญาใจชาวประชาอย่างแท้จริง ขอพระองค์เสด็จสู่สวรรคาลัย พระพุทธเจ้าข้า.